



PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 3 grudnia 2020 r.

DIH-2.709.69.2020.CS

DECYZJA DIH-2 NR 181/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256, z późn. zm.), art. 35 a pkt 9 lit. b, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660, z późn. zm.), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020, poz. 1706)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

uchyla w całości

decyzję Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 30 września 2020 r. nr KBP-NU.8361.150.2020, wymierzającą przedsiębiorcy SOMBIN STANISŁAW TYRAŁA SPÓŁKA JAWNA z siedzibą w Jeleniej Górze, administracyjną karę pieniężną w wysokości 25 001 zł za wystawienie świadectwa jakości paliw stałych, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym,

i wymierza

przedsiębiorcy SOMBIN STANISŁAW TYRAŁA SPÓŁKA JAWNA z siedzibą w Jeleniej Górze, administracyjną karę pieniężną w wysokości 10 000 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) za wystawienie świadectwa jakości paliw stałych, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 28 października 2020 r. Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie przedsiębiorcy (...) (dalej także: „Przedsiębiorca” lub „Strona”) wraz z aktami sprawy.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 29 czerwca 2020 r. w należącym do Przedsiębiorcy składzie opału przy (...), w Jeleniej Górze, inspektorzy reprezentujący Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z przymy o wielkości 30 ton (z której przesiano 3 tony) próbki węgla kamiennego orzech 2 Silesia, tj. próbkę paliwa stałego nr 0293/20/6249 i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 4070/20/6249 w ilości 80 kg każda, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw paliwa stałego nr 000029. Dla pobranego do badań paliwa stałego orzech 2 Silesia, Przedsiębiorca przedstawił świadectwo jakości nr 32.1/PAR2/00263/20 z 1 kwietnia 2020 r. Następnie inspektorzy reprezentujący Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali próbkę węgla kamiennego nr 0293/20/6249 i próbkę kontrolną nr 4070/20/6249 do niezależnego akredytowanego laboratorium tj. Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie w Szczecinie, według protokołu przyjęcia próbek paliw stałych do badania nr 126/2020 z 29 czerwca 2020 r. wraz ze świadectwem jakości paliwa stałego nr 32.1/PAR2/00263/20 z 1 kwietnia 2020 r. Strona została prawidłowo pouczona o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu kontroli, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020, poz. 1706), zwanej dalej: ustawą o Inspekcji Handlowej jednakże nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia.

Badanie laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie w Szczecinie (sprawozdanie z badań laboratoryjnych nr P-1125/20 z 3 lipca 2020 r.) wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 29 czerwca 2020 r. węgiel kamienny orzech 2 Silesia (o nr próbki 0293/20/6249) po uwzględnieniu odchyień, które zostały określone w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem” nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych wystawionym przez Stronę (nr 32.1/PAR2/00263/20 z 1 kwietnia 2020 r.) z uwagi na:

- zawyżony parametr zawartość popiołu, którego wynik badania wyniósł 9,19%, przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości paliw stałych dla zawartości popiołu 7,2%;

- zaniżony parametr wartość opałowa, którego wynik badania wyniósł 26,757 MJ/kg, przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości paliw stałych dla wartości opałowej 28,30 MJ/kg;
- zawyżony parametr zawartość wilgoci całkowitej, którego wynik badania wyniósł 7,7%, przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości paliw stałych dla zawartości wilgoci całkowitej 5,7%.

Ponieważ badanie ww. próbki paliwa stałego nr 0293/20/6249 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę, badanie próbki kontrolnej pobranej 29 czerwca 2020 r., o nr 4070/20/6249 zostało przeprowadzone z urzędu zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie w Szczecinie. Badanie próbki kontrolnej nr 4070/20/6249, po uwzględnieniu odchylenia które zostało określone w § 2 rozporządzenia, potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości badanego paliwa stałego (sprawozdanie z badań laboratoryjnych nr P-1150/20 z 8 lipca 2020 r.) w zakresie:

- parametru zawartość popiołu, którego wynik badania wyniósł 9,03%, przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości paliw stałych dla zawartości popiołu 7,2%;
- parametru wartość opałowa, którego wynik badania wyniósł 26,793 MJ/kg, przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości paliw stałych dla wartości opałowej 28,30 MJ/kg;
- parametru zawartość wilgoci całkowitej, którego wynik badania wyniósł 7,6%, przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości paliw stałych dla zawartości wilgoci całkowitej 5,7%.

W związku z wynikami badań laboratoryjnych Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że badany węgiel kamienny orzech 2 Silesia jest niezgodny z parametrami wskazanymi w wystawionym przez Stronę w świadectwie jakości paliwa stałego nr 32.1/PAR2/00263/20 z 1 kwietnia 2020 r.

Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, pismem z 16 lipca 2020 r. poinformował Przedsiębiorcę o wynikach badań laboratoryjnych próbek węgla kamiennego orzech 2 Silesia oraz przekazał Stronie egzemplarze sprawozdania z badań laboratoryjnych nr

P-1125/20 z 3 lipca 2020 r. oraz sprawozdania z badań laboratoryjnych nr P-1150/20 z 8 lipca 2020 r.

Pismem z 4 sierpnia 2020 r. Przedsiębiorca ustosunkował się do przekazanych mu wyników badań.

Pismem z 11 sierpnia 2020 r. Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej dokonał sprostowania błędów pisarskich w protokole kontroli z 29 czerwca 2020 r.

Pismem z 3 września 2020 r. Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 35d ust. 1 pkt. 1, w związku z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256, z późn. zm.), dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego” - ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. Ponadto Strona została wezwana do przekazania informacji o wielkości obrotów dotyczących paliw stałych lub wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli.

W piśmie z 15 września 2020 r. Strona ustosunkowała się do informacji o wszczęciu postępowania w sprawie wymierzenia kary pieniężnej oraz przekazała informacje o wielkości obrotu ze sprzedaży paliw stałych w 2019 r.

Decyzją Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 30 września 2020 r. nr KBP-NU.8361.150.2020, wymierzono Przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 25 001 zł za wystawienie świadectwa jakości paliw stałych, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym.

Przedsiębiorca pismem z 19 października 2020 r. odwołał się od ww. decyzji i wniósł o jej uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia lub zmianę decyzji. Zdaniem Strony zaskarżona decyzja narusza przepis art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz przepisy art. 7a § 1, art. 77 oraz art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Pismem z 6 listopada 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze

zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zgodnie z art. 6d pkt 6 przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe w świadectwie jakości musi wskazać wartości parametrów paliwa stałego dla którego wystawiane jest świadectwo jakości, określone w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je do obrotu. Wystawienie świadectwa jakości w którym wartości parametrów jakościowych są

niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 29 czerwca 2020 r. wraz z załącznikami – w tym świadectwem jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę - oraz sprawozdania z badań próbki i próbki kontrolnej paliwa stałego. W trakcie kontroli przeprowadzonej 29 czerwca 2020 r. w należącym do Przedsiębiorcy składzie opału przy (...), w Jeleniej Górze, inspektorzy reprezentujący Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z pryzmy o wielkości 30 ton (z której przesiano 3 tony) próbki węgla kamiennego orzech 2 Silesia, tj. próbkę paliwa stałego nr 0293/20/6249 i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 4070/20/6249 w ilości 80 każda, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw paliwa stałego nr 000029. Dla pobranego do badań paliwa stałego orzech 2 Silesia, Przedsiębiorca przedstawił świadectwo jakości nr 32.1/PAR2/00263/20 z 1 kwietnia 2020 r.

Badanie laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. Polcarg International Sp. z o.o. w Szczecinie w Szczecinie (sprawozdanie z badań laboratoryjnych nr P-1125/20 z 3 lipca 2020 r.) wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 29 czerwca 2020 r. węgiel kamienny orzech 2 Silesia (o nr próbki 0293/20/6249) po uwzględnieniu odchyleń, które zostały określone w § 2 rozporządzenia nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych wystawionym przez Stronę (nr 32.1/PAR2/00263/20 z 1 kwietnia 2020 r.) z uwagi na:

- zawyżony parametr zawartość popiołu, którego wynik badania wyniósł 9,19%, przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości paliw stałych dla zawartości popiołu 7,2%;
- zaniżony parametr wartość opałowa, którego wynik badania wyniósł 26,757 MJ/kg, przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości paliw stałych dla wartości opałowej 28,30 MJ/kg;
- zawyżony parametr zawartość wilgoci całkowitej, którego wynik badania wyniósł 7,7%, przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości paliw stałych dla zawartości wilgoci całkowitej 5,7%.

Ponieważ badanie ww. próbki paliwa stałego nr 0293/20/6249 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę, badanie próbki kontrolnej pobranej 29 czerwca 2020 r., o nr 4070/20/6249 zostało przeprowadzone z urzędu zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania

i kontrolowania jakości paliw przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie w Szczecinie. Badanie próbki kontrolnej nr 4070/20/6249, po uwzględnieniu odchyleń które zostały określone w § 2 rozporządzenia, potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości badanego paliwa stałego (sprawozdanie z badań laboratoryjnych nr P-1150/20 z 8 lipca 2020 r.) w zakresie:

- parametru zawartość popiołu, którego wynik badania wyniósł 9,03%, przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości paliw stałych dla zawartości popiołu 7,2%;
- parametru wartość opałowa, którego wynik badania wyniósł 26,793 MJ/kg, przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości paliw stałych dla wartości opałowej 28,30 MJ/kg;
- parametru zawartość wilgoci całkowitej, którego wynik badania wyniósł 7,6%, przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości paliw stałych dla zawartości wilgoci całkowitej 5,7%.

W związku z powyższym organ I instancji słusznie uznał, że badany węgiel kamienny orzech 2 Silesia jest niezgodny z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości paliwa stałego nr 32.1/PAR2/00263/20 z 1 kwietnia 2020 r. W tym zakresie wydane przez Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej rozstrzygnięcie było zasadne, bowiem ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, niewątpliwie wynika, że Strona wystawiła świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym. Z treści przytoczonego uprzednio art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wynika, że podmiot wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej.

Powyższe nie zmienia jednak faktu, że wysokość nałożonej kary pieniężnej jest niezgodna z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10 000 zł do 25 000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 000 zł,
- 2) od 25 001 zł do 100 000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200 000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ I instancji ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Organ I instancji uznał, iż wartość wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli paliw stałych przekroczyła kwotę 200 000 zł i w konsekwencji nałożył na Stronę karę w wysokości 25 001 zł, która zawiera się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Organ odwoławczy rozpatrując ponownie sprawę uznał, że Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej słusznie uwzględnił dotychczasową działalność przedsiębiorcy tj. fakt, że była to pierwsza kontrola dotycząca przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, niemniej jednak wadliwie ustalił wysokość wymierzonej kary pieniężnej. Jak już podniesiono powyżej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 29 czerwca 2020 r. wraz z załącznikami. Z treści niniejszego protokołu kontroli wynika, że wartość wszystkich sortymentów węgla kamiennego, oferowanych w sprzedaży w dniu kontroli przekroczyła kwotę 200 000 zł. Natomiast wartość węgla kamiennego w sortymencie orzech 2 Silesia wynosiła poniżej 200 000 zł. Dlatego też, w niniejszym postępowaniu zastosowanie ma przepis art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, nie zaś jak uznał Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, przepis art. 35c ust. 5 pkt 2 tejże ustawy. Z tych też względów, decyzję organu I instancji należało uchylić.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadzając ponownie postępowanie i uwzględniając dotychczasową działalność przedsiębiorcy uznał, iż wartość wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli paliw stałych nie przekroczyła kwoty 200 000 zł i w konsekwencji nakłada na Stronę karę w wysokości 10 000 zł, która zawiera się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Niezależnie od powyższego rozstrzygnięcia, zgodnego z zawartym w odwołaniu wnioskiem Strony o zmianę zaskarżonej decyzji, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia co następuje.

Na wstępie wypada wyjaśnić, że zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 14a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wprowadzanie do obrotu paliw stałych oznacza

sprzedaż lub inną formę zbycia paliw stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ww. ustawy. Strona niewątpliwie wprowadzała do obrotu paliwo stałe w związku z czym w myśl art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zobowiązana była do wystawienia dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych zwanego świadectwem jakości. Organ odwoławczy wskazuje, że zgodnie z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostaje fakt, iż badane próbki węgla kamiennego spełniały wymagania jakościowe określone w rozporządzeniu. Wszczęcie postępowania administracyjnego przez organ I instancji nastąpiło w tym przypadku nie ze względu na spełnienie wymagań wynikających z rozporządzenia - co byłoby działaniem niezasadnym, lecz ze względu na niespełnienie wymagań jakościowych określonych w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości badanego paliwa stałego. W toku postępowania, ocenie organu I instancji poddana zatem została rozbieżność pomiędzy wartościami parametrów wskazanymi w świadectwie jakości, a wartościami tych parametrów wynikającymi z przeprowadzonych badań laboratoryjnych. Porównywanie zatem wyników badań próbki i próbki kontrolnej, udokumentowanych sprawozdaniami z badań nr P-1125/20 z 3 lipca 2020 r. oraz nr P-1150/20 z 8 lipca 2020 r., z wymaganiami jakościowymi wynikającymi z rozporządzenia – co Strona czyni w odwołaniu – należy uznać za niezasadne.

Odnosząc się do podniesionych przez Przedsiębiorcę różnic, pomiędzy wynikami badań próbki i próbki kontrolnej, należy wskazać, że pobranie próbki przeznaczonej do badań nr 0293/20/6249 i próbki kontrolnej nr 4070/20/6249 zostało przeprowadzone w sposób określony w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1891). Na okoliczność pobrania próbek sporządzono w dwóch egzemplarzach protokołów pobrania próbek paliwa stałego nr 000029, z których jeden przekazano Stronie. Badania laboratoryjne zostały wykonane zgodnie z procedurami zawartymi w dokumentach normalizacyjnych wskazanych w załączniku do rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie metod badania jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1893, z późn. zm.). Procedury badawcze wskazane w powyższym rozporządzeniu zawierają dane dotyczące niepewności pomiarów oraz sposób obliczenia i przedstawienia wyników. Zgodnie z § 3 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych

(Dz. U. z 2018 r., poz. 1890) oceny spełniania wymagań jakościowych przez paliwo stałe dokonuje akredytowane laboratorium wykonujące badania, z uwzględnieniem dopuszczalnych odchyłeń określonych w § 2. Analiza treści sprawozdań z badań nr P-1125/20 z 3 lipca 2020 r. oraz nr P-1150/20 z 8 lipca 2020 r. wykazała, że niezależne akredytowane laboratorium Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie dokonując oceny spełniania przez badany węgiel kamienny w sortymencie orzech 2 Silesia wymagań jakościowych zarówno w odniesieniu do wartości wskazanych w tabeli nr 3 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890), jak i świadectwa jakości paliw stałych nr 32.1/PAR2/00263/20 z 1 kwietnia 2020 r. wystawionego przez Stronę, uwzględniło dopuszczalne odchylenia, o których mowa w § 2 ww. rozporządzenia Ministra Energii (rubryki zatytułowane „Odchylenie” w obydwu sprawozdaniach). W związku z powyższym Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że badania przeprowadzone przez Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie są wiarygodne i nie uwzględnił argumentów Strony dotyczących różnic pomiędzy wynikami badań próbek. Na marginesie należy dodać, że zarówno wynik badania próbki (sprawozdań z badań nr P-1125/20 z 3 lipca 2020 r.) oraz wynik badania próbki kontrolnej ((sprawozdań z badań nr P-1150/20 z 8 lipca 2020 r.) wskazują, że zarówno próbka i próbka kontrolna paliwa stałego w sortymencie orzech 2 Silesia nie spełniały wymagań określonych w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości paliw stałych nr 32.1/PAR2/00263/20 z 1 kwietnia 2020 r.

Podkreślenia wymaga, że wskazana w art. 35a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, odpowiedzialność ma charakter obiektywny i jest oparta na zasadzie ryzyka nie zaś winy Przedsiębiorcy. Dla wymierzenia kary administracyjnej nie ma zatem znaczenia, czy Strona wiedziała, że faktyczne parametry paliwa stałego są niezgodne ze świadectwem jakości, ani czy niezgodność ta miała charakter znaczny, czy też nie.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie kwestionuje faktu, iż Przedsiębiorca nie ma obowiązku badania każdej partii zakupionego węgla, przed wprowadzaniem go do obrotu. Podobnie nie kwestionuje również faktu, iż Przedsiębiorca może posiłkować się kopią świadectwa jakości wystawionego przez dostawcę paliwa. Niemniej jednak nie sposób nie zauważyć, iż Przedsiębiorca może we własnym zakresie badać zakupiony węgiel i nie musi posiłkować się kopią świadectwa jakości wystawionego przez dostawcę. O ile badanie każdej dostarczonej partii paliwa stałego może napotkać na trudności natury logistycznej, a zarazem stanowić dla Przedsiębiorcy nadmierne obciążenie finansowe, o tyle wskazanie w świadectwie jakości parametrów wynikających z rozporządzenia, nie stanowi ani wyzwania

logistycznego, ani obciążenia finansowego. Jeżeli jednak Przedsiębiorca decyduje się ze względów rynkowych, tj. aby zachęcić nabywców do zakupu danego sortymentu, na deklarowanie w świadectwie jakości parametrów korzystniejszych niż minimalne wymogi wynikające z rozporządzenia, musi liczyć się z ewentualną odpowiedzialnością, gdy badania laboratoryjne wykażą niezgodność poszczególnych parametrów z ich wartościami deklarowanymi w świadectwie. Podkreślenia wymaga, że w niniejszym postępowaniu zakwestionowano dwa kluczowe parametry paliwa stałego, a mianowicie jego wartość opałową i zawartość wilgoci całkowitej. Parametry te jako podstawowe, są brane pod uwagę przy zakupie węgla przez konsumentów, gdyż to one w praktyce przesądzają czy np. dany dom będzie dobrze ogrzewany, czy też nie. Tym bardziej argumentacja Strony, zawarta w odwołaniu, iż jedynie trzy parametry z ośmiu, nie spełniały wymagań, nie zasługuje na uwzględnienie, niezależnie od faktu, iż dla wymierzenia kary administracyjnej nie ma znaczenia, czy niezgodność dotyczy jednego, czy też wszystkich parametrów.

W tym miejscu wypada także dodać, że zdaniem organu Strona jako profesjonalista kierując się lojalnością wobec klientów powinna zabezpieczyć wprowadzane do obrotu paliwo stałe przed wpływem określonych czynników (np. opadów atmosferycznych) mogących wystąpić podczas transportu i przechowywania, mogących mieć wpływ na zmianę parametrów paliwa stałego, aby zapobiec lub zmniejszyć ich wpływ na parametry jakościowe bądź uwzględnić wpływ tych czynników w przekazywanym z zakupionym paliwem stałym świadectwie jakości.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego. Przepis ten wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Organ odwoławczy stwierdził, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania

rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Z powyższych względów w sytuacji gdy wymagane prawem świadectwa jakości paliw stałych nie były zgodne ze stanem faktycznym nie można mówić, o znikomej wadze naruszenia. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Nie można też stwierdzić, że Strona zaprzestała naruszenia prawa, ponieważ czynności w tym celu zostały podjęte w następstwie kontroli, która ujawniła naruszenie stanowiące podstawę nałożenia administracyjnej kary pieniężnej przez Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Dalsza analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że na Stronę za to samo zachowanie tj. wystawienie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego, w których wartość parametrów jakościowych była niezgodna ze stanem faktycznym nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjną kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Tym samym Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie znalazł podstaw do odstąpienia od nakładania kary pieniężnej, gdyż w jego ocenie okoliczności, o których mowa w art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, nie są łącznie spełnione.

Niniejszą sprawę przeanalizowano także w kontekście przepisu art. 189f § 1 pkt 2 Kodeksu postępowania administracyjnego. Przepis ten stanowi, iż organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że na Stronę za to samo zachowanie tj. za wystawienie świadectwa jakości paliw stałych, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym, nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjną kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

A zatem przepis art. 189f § 1 pkt 2 Kodeksu postępowania administracyjnego nie może mieć w niniejszej sprawie zastosowania.

Również przepis art. 7a Kodeksu postępowania administracyjnego, nie ma zastosowania w niniejszej sprawie. Przepis ten stanowi, że jeżeli przedmiotem postępowania administracyjnego jest nałożenie na stronę obowiązku bądź ograniczenie lub odebranie stronie uprawnienia, a w sprawie pozostają wątpliwości co do treści normy prawnej, wątpliwości te są rozstrzygane na korzyść strony, chyba że sprzeciwiają się temu sporne interesy stron albo interesy osób trzecich, na które wynik postępowania ma bezpośredni wpływ.

Biorąc pod uwagę dyspozycję cytowanego powyżej przepisu art. 7a Kodeksu postępowania administracyjnego, należy stwierdzić, że zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 14a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wprowadzanie do obrotu paliw stałych oznacza sprzedaż lub inną formę zbycia paliw stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ww. ustawy. Strona niewątpliwie wprowadzała do obrotu paliwo stałe w związku z czym w myśl art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zobowiązana była do wystawienia dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych zwanego świadectwem jakości. Organ odwoławczy wskazuje, że zgodnie z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym. W konsekwencji, w niniejszej sprawie nie zachodzi przesłanka wątpliwości co do treści normy prawnej. Niezależnie od tego, zastosowaniu przepisu art. 7a Kodeksu postępowania administracyjnego sprzeciwiają się interesy osób trzecich tj. konsumentów, nabywających paliwo stałe o gorszej jakości, niż ta którą Przedsiębiorca deklaruwał w świadectwie jakości.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 77 Kodeksu postępowania administracyjnego, oparł się na ustaleniach kontroli oraz na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Jak już podniesiono powyżej dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 29 czerwca 2020 r. wraz z załącznikami – w tym świadectwem jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę - oraz sprawozdania z badań próbki i próbki kontrolnej paliwa stałego. Z materiału dowodowego rozpatrywanej sprawy niewątpliwie wynika, że wartości parametrów jakościowych węgla kamiennego w sortymencie orzech 2 Silesia są niezgodne z wartościami deklarowanymi w wystawionym przez Przedsiębiorcę świadectwie jakości paliw stałych nr 32.1/PAR2/00263/20 z 1 kwietnia 2020 r. Powyższego dowodzą wyniki badań wykonanych

przez niezależne, akredytowane laboratorium Polcargio International Sp. z o.o. w Szczecinie, udokumentowane sprawozdaniami z badań nr P-1125/20 z 3 lipca 2020 r. oraz nr P-1150/20 z 8 lipca 2020 r.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256, z późn. zm.).
5. Zgodnie z art. 189k § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), na wniosek strony, w

przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. (Dz. U. z 2019 r., poz. 2325, z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r., Nr 221, poz. 2193, z późn. zm.).

Z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska

Zastępca Dyrektora

Departamentu Inspekcji Handlowej

/podpisano elektronicznie/